

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Договору між Україною та Республікою Сенегал
про видачу правопорушників

Верховна Рада України постановляє:

Договір між Україною та Республікою Сенегал про видачу правопорушників, вчинений 17 червня 2013 року в м. Дакар, який набирає чинності через тридцять днів після обміну ратифікаційними грамотами, ратифікувати (додається).

1

Президент України

М. К и ї в

2 вересня 2015 року

№ 660-VIII

П. ПОРОШЕНКО

**Договір
між Україною та Республікою Сенегал
про видачу правопорушників**

Україна та Республіка Сенегал, далі – "Сторони";

бажаючи й надалі сприяти захисту основних прав та свобод людини, а також забезпечувати верховенство права на національному та міжнародному рівнях;

розуміючи необхідність дотримання правожної особи під час кримінального переслідування, що випливає з міжнародних інструментів прав людини;

з метою зміцнення дружніх стосунків між двома державами;

в цілях укріплення співробітництва обох держав в галузі прав боротьби із злочинністю в усіх формах;

будучи переконаними у тому, що укладення двосторонніх та багатосторонніх договорів про видачу правопорушників буде у значній мірі сприяти розвитку більш ефективного міжнародного співробітництва у боротьбі із злочинністю;

в цілях встановлення співробітництва у справах, що пов'язані із видачею правопорушників між двома державами;

домовились про наступне:

**Стаття 1
Обов'язок видачі**

Сторони зобов'язуються відповідно до положень цього Договору, видавати одна одній будь-яку особу, яка переслідується компетентними органами запитуючої Сторони за вчинення правопорушення або яка розшукується зазначеними органами з метою виконання вироку.

Стаття 2

Правопорушення, що тягнуть видачу

1. Для цілей цього Договору під „правопорушеннями, що тягнуть видачу” розуміються правопорушення, які згідно з законодавством обох Сторін, караються позбавленням волі на строк не менше одного (1) року або більш суворим покаранням. Якщо запит про видачу стосується особи, яка вже засуджена за скоєння такого злочину і розшукується для виконання покарання у виді позбавлення волі, видача дозволяється лише якщо особі призначено покарання на строк не менше чотирьох (4) місяців або більш суворе покарання або якщо до завершення строку відbutтя покарання залишається не менше чотирьох (4) місяців.

2. Для цілей цієї статті не має значення неоднакова кваліфікація відповідного діяння або його належність до різних категорій правопорушень згідно із законодавствами Сторін.

3. Якщо запит про видачу стосується двох і більше окремих правопорушень з яких деякі не відповідають умовам видачі особи, передбаченим в пункті 1 цієї статті, запитувана Сторона може погодитись на видачу, якщо особа, якої стосується видача, вчинила принаймні одне з правопорушень, що тягнуть видачу.

4. У випадках запиту про видачу за правопорушення, пов'язані з податками, зборами, митом та валютою, у видачі не може бути відмовлено на тій підставі, що законодавством запитуваної Сторони не передбачені такі самі податки, збори або митні чи валютні правила, як у запитуючій Стороні.

Стаття 3

Відмова у видачі власних громадян

1. Сторони не здійснюють видачу осіб, що є їх громадянами.

2. Відмовляючи у задоволенні запиту про видачу особи на підставі громадянства, запитувана Сторона бере на себе зобов'язання на підставі внутрішнього законодавства здійснювати кримінальне переслідування такої особи, якщо вона скоїла правопорушення, яке визнається злочином в обох Сторонах. У такому випадку запитуюча Сторона надсилає запит про кримінальне переслідування разом з матеріалами справи, документами та доказами, наявними в її розпорядженні.

3. Запитуючій Стороні повідомляють про результати розгляду її запиту.

Стаття 4

Відмова у видачі особи

1. Видача особи не здійснюється за будь-якої з наступних підстав:

- а) якщо у запитуваній Стороні чи в третій державі стосовно діянь, за які вимагається видача особи, було прийнято остаточне рішення;
- б) якщо кримінальне переслідування або виконання вироку не можуть бути здійснені у зв'язку із закінченням строків давності відповідно до законодавства однієї із Сторін;
- с) якщо оголошено амністію у запитуваній або запитуючій Стороні;
- д) якщо правопорушення, у зв'язку з яким запитується видача, є політичним правопорушенням. Однак не вважається політичним правопорушенням тероризм, як його визначено в чинних для обох Сторін міжнародних договорах;
- е) якщо правопорушення, за вчинення якого вимагається видача, полягає виключно у порушенні військового права;
- ф) якщо запитувана Сторона має суттєві підстави вважати, що запит був зроблений з метою переслідування або покарання особи на підставі її раси, релігії, національної приналежності чи існує ризик порушення інших основоположних прав людини, які захищені міжнародними договорами про права людини.

2. Запитувана Сторона може відмовити у видачі відповідної особи за правопорушення, яке за її законодавством вважається вчиненим повністю або частково на її території.

Якщо правопорушення, за яке вимагається видача, було вчинене за межами території запитуючої Сторони, у видачі може бути відмовлено, тільки якщо законодавство запитуваної Сторони не передбачає переслідування за таку саму категорію правопорушень у випадку їх вчинення за межами території останньої Сторони або не передбачає видачі за правопорушення, у зв'язку з яким вимагається видача.

Стаття 5 **Смертна кара**

Якщо правопорушення, за яке вимагається видача, карається смертною карою за законодавством запитуючої Сторони і якщо законодавство запитуваної Сторони не передбачає смертної кари за таке саме правопорушення, у видачі особи може бути відмовлено, якщо запитуюча Сторона не надасть запитуваній Стороні гарантій, що вважатимуться достатніми запитуваною Стороною про те, що смертний вирок не буде звернуто до виконання.

Стаття 6 **Запит про видачу та необхідні документи**

1. Запит про видачу складається у письмовій формі і надсилається центральними органами Сторін, зазначеними у статті 19 цього Договору, через дипломатичні канали.

2. До запиту про видачу додаються:

а) у всіх випадках:

- якомога більш чіткий опис особи, видача якої запитується, разом з будь-якою іншою інформацією, яка б допомогла встановити особистість, громадянство та можливе місце її перебування;

- опис фактичних обставин вчиненого діяння, його юридична кваліфікація та посилання на відповідний закон;

- текст положень законодавства, яким визначено покарання за правопорушення, у зв'язку з яким запитується видача особи;

б) на додаток до вимог, зазначених у пункті "а" цієї статті, до запиту про видачу особи для здійснення кримінального переслідування додаються:

- оригінал або засвідчена копія ордера на арешт, або будь-якого іншого акта, що має таку саму силу, виданого відповідно до процедури, визначеній законодавством запитуючої Сторони;

- копію обвинувального акта;

с) на додаток до вимог, зазначених у пункті "а" цієї статті, до запиту про видачу особи, яку вже було засуджено, додаються:

- оригінал або засвідчена копія судового рішення про визнання особи винною та інформація про призначене покарання разом інформацією про строк покарання, який вже відбуто;

- у випадку засудження особи *in absentia*, інформація про обставини, у зв'язку з якими особа була відсутньою під час судового розгляду, та інформація про надання їй прав на оскарження рішення і вся детальна інформація щодо форми такого оскарження або перегляду.

Стаття 7

Додаткова інформація

1. Якщо запитувана Сторона вважає, що інформація, надана на підтвердження запиту про видачу, є недостатньо повною згідно з її законодавством стосовно видачі правопорушників, ця Сторона може зажадати додаткову інформацію протягом розумного часу, який вона визначить.

2. Якщо особа, видача якої запитується, знаходиться під арештом та додаткова інформація є недостатньо повною або не надійшла у визначений строк, така особа може бути звільнена з-під варти. У такому разі звільнення не перешкоджає запитуючій Стороні надіслати новий запит про видачу.

3. Якщо особа, видача якої запитується, була звільнена з-під варти відповідно до пункту 2 цієї статті, запитувана Сторона якомога швидше інформує про це запитуючу Сторону.

Стаття 8

Дійсність документів

1. Документи, які відповідно до статті 6 цього Договору супроводжують запит про видачу, приймаються на території запитуваної Сторони, якщо вони засвідчені належним чином.

2. Документ вважається засвідченим належним чином для цілей цього Договору, якщо він підписаний або засвідчений суддею або компетентною посадовою особою запитуючої Сторони.

Стаття 9

Тимчасовий арешт

1. У термінових випадках, на запит компетентних органів запитуючої Сторони, компетентні органи запитуваної Сторони можуть застосовувати тимчасовий арешт особи до отримання запиту про її видачу та документів, зазначених у статті 6 цього Договору.

2. Запит про тимчасовий арешт направляється через Міжнародну організацію кримінальної поліції (Інтерпол), або поштою, телеграфом або у будь-який інший спосіб, який дозволяє мати письмове відображення.

3. У запиті зазначається про наявність одного з документів, зазначених у статті 6 цього Договору, та намір надіслати запит про видачу у строки, встановлені у пункті 5 цієї статті. У запиті також зазначається, за яке правопорушення запитується видача, короткий виклад фактів вчиненого правопорушення, місце та час його сконення, а також якомога точніший опис зовнішності особи, видача якої запитується.

4. Запитуюча Сторона повинна бути без зволікань проінформована про заходи, вжиті у зв'язку з її запитом.

5. Тимчасовий арешт припиняється, якщо запитувана Сторона не отримає документів, зазначених у статті 6 цього Договору, протягом 45 днів після дати тимчасового арешту.

6. Таке звільнення не перешкоджає повторному арешту і видачі особи у разі отримання у подальшому запитуваною Сторону запиту про її видачу і підтвердних документів.

Стаття 10

Спрощена видача

1. Запитувана Сторона, якщо це дозволено її законодавством, може здійснити спрощену видачу, за умови чітко висловленої згоди особи, видача якої запитується, бути виданою.

2. Після надання особою згоди на видачу запитуюча Сторона звільняється від формальностей, передбачених статтею 6 цього Договору.

Стаття 11

Одночасні запити

Якщо видача особи запитується одночасно декількома Державами за одне й теж діяння або за різні діяння, запитувана Сторона приймає рішення за запитом про видачу з урахуванням усіх відповідних обставин і, зокрема, існування відповідного міжнародного договору, можливості у подальшому видачі між запитуючими Державами, дати надходження запитів, тяжкості діянь та місця їх вчинення.

Стаття 12

Арешт та передача майна і предметів

1. Якщо запит про видачу задоволено, запитувана Сторона відповідно до її законодавства вилучає і передає запитуючій Стороні, за її запитом, будь-яке майно та предмети, отримані внаслідок відповідного правопорушення, або ті, які можуть бути необхідні як доказ у справі.

2. Зазначене майно і предмети можуть бути передані навіть якщо видача не може бути виконана внаслідок втечі або смерті особи, видача якої запитується.

3. Будь-які права третіх сторін, які добросовісно набули права на зазначені майно і предмети, зберігаються. У випадках існування таких прав, майно і предмети за рахунок запитуючої Сторони повертаються в запитувану Сторону якнайскоріше після завершення розгляду справи в запитуючій Стороні.

Стаття 13

Відстрочена або тимчасова видача

1. Запитувана Сторона може відсторочити видачу особи, видача якої вимагається, з метою здійснення кримінального переслідування щодо неї або відbutтя нею покарання в запитуваній Стороні за інше діяння, ніж те правопорушення, у зв'язку з яким запитується видача. У такому випадку, запитувана Сторона інформує про це запитуючу Сторону.

2. Положення пункту 1 цієї статті не перешкоджає, щоб особа була тимчасово видана запитуючій Стороні на взаємно узгоджений Сторонами строк, необхідний для провадження у справі. До закінчення вказаного строку особа має бути повернута до запитуваної Сторони, якщо тільки строк тимчасової видачі не був продовжений за обґрунтованим логотанням запитуючої Сторони.

Стаття 14 **Спеціальне правило**

Особа, яка була видана відповідно до положень цього Договору, не може затримуватися, переслідуватися, бути віддана до суду, засуджена, покарана або іншим чином обмежено її свободу на території запитуючої Сторони за правопорушення, скочене до її видачі, інше ніж те, у зв'язку з яким її видача запитана, окрім наступних випадків:

а) якщо видана особа, маючи можливість залишити територію запитуючої Сторони, не зробила цього протягом тридцяти (30) днів після її остаточного звільнення, або добровільно повернулася до тієї Сторони після її залишення;

б) якщо Сторона, яка її видала, на це згодна. Запит про надання згоди надсилається разом із документами, зазначеними у статті 6 цього Договору, та протоколом будь-якої заяви, зробленої виданою особою у зв'язку з відповідним правопорушенням. Згода надається, якщо правопорушення, у зв'язку з яким вона запитується, є таким, що тягне видачу відповідно до положень цього Договору;

с) якщо кваліфікація правопорушення, у зв'язку з яким пред'являється обвинувачення, змінюється у ході розгляду справи, видана особа може переслідуватися або засуджуватися, тільки коли кваліфікуючі ознаки нового складу злочину свідчать про те, що цей злочин є таким, що тягне видачу.

Стаття 15 **Рішення та передача особи**

1. Запитувана Сторона якомога швидше інформує запитуючу Сторону про своє рішення за питанням про видачу.

2. Будь-яка відмова у задоволенні запиту про видачу повна або часткова, має бути мотивованою і повідомляється запитуючій Стороні.

3. Якщо видача дозволяється, Сторони домовляються про дату та місце видачі особи. Запитувана Сторона надає запитуючій Стороні інформацію про тривалість строку, впродовж якого відповідна особа утримувалась під вартою з метою її передачі.

4. За винятком положень пункту 5 цієї статті, якщо відповідна особа не була прийнята у визначений день, вона може бути звільнена через 15 днів і у будь-якому випадку звільняється через 30 днів. Запитувана Сторона може відмовити у її видачі за те саме діяння.

5. Якщо Сторона з незалежних від неї обставин не може передати або прийняти особу, яка підлягає видачі, вона повідомляє про це іншу Сторону. Сторони домовляються про нову дату передачі особи і застосовують положення пункту 4 цієї статті.

6. Запитуюча Сторона інформує запитувану Сторону про результати кримінального переслідування щодо виданої особи. Запитуюча Сторона також надсилає запитуваній Стороні на її прохання копію судового рішення, що набрало законної сили.

Стаття 16 **Видача третій державі**

Сторона, якій була видана особа, не видає цю особу третій Державі без згоди Сторони, яка її видала, окрім випадків передбачених пунктом “а” статті 14 цього Договору. Запитувана Сторона може вимагати надання інформації, зазначеної у статті 6 цього Договору.

Стаття 17 **Транзит**

1. Транзитне перевезення через територію однієї із Сторін особи, яка підлягає видачі іншій Стороні з третьої Держави, дозволяється на підставі надісланого через дипломатичні канали запиту, до якого додаються необхідні документи на підтвердження того, що правопорушення тягне видачу відповідно до положень цього Договору.

2. Якщо транзитне перевезення здійснюється повітряним транспортом, застосовуються наступні правила:

а) якщо посадка не передбачена, запитуюча Сторона повідомляє Сторону, над територією якої проходить повітряний шлях, і підтверджує існування необхідних документів, передбачених статтею 6 цього Договору. У разі незапланованої посадки таке повідомлення має силу запиту про арешт, передбаченого статтею 9 цього Договору. У такому разі запитуюча Сторона надсилає запит про дозвіл на транзитне перевезення згідно з умовами, передбаченими пунктом 1 цієї статті;

б) якщо згідно з маршрутом транзиту передбачається посадка, запитуюча Сторона надсилає запит про дозвіл на транзитне перевезення.

3. У разі надання дозволу на транзитне перевезення компетентні органи Сторін узгоджують спосіб, маршрут та інші умови такого перевезення.

Стаття 18 **Витрати, пов'язані з видачею**

1. Запитувана Сторона покриває витрати, які виникли у зв'язку із запитом про видачу, та витрати, спричинені триманням під вартою розшукованої особи на її території.

2. Витрати на транспортування особи, яка підлягає видачі, та на її транзитне перевезення через територію запитуваної Сторони покриває запитуюча Сторона.

Стаття 19

Центральні органи

1. Центральні органи визначаються Сторонами:

а) в Україні центральними органами є Генеральна прокуратура (щодо запитів органів досудового слідства) та Міністерство юстиції (щодо запитів судів);

б) в Республіці Сенегал центральним органом є Міністерство юстиції.

2. Кожна Сторона інформує іншу про будь-які зміни стосовно своїх центральних органів.

Стаття 20

Обмін інформацією

Центральні органи Сторін на прохання надають один одному інформацію стосовно внутрішнього законодавства про видачу.

Стаття 21

Мова

Запит про видачу та документи, що до нього додаються, складаються мовою запитуючої Сторони та супроводжуються перекладом на мову запитуваної Сторони або на французьку мову.

Стаття 22

Врегулювання розбіжностей

Всі розбіжності стосовно застосування або тлумачення цього Договору вирішуються шляхом консультацій між Сторонами.

Стаття 23

Набрання чинності Договором

1. Цей Договір підлягає ратифікації відповідно до чинного законодавства кожної зі Сторін.

2. Цей Договір набирає чинності через тридцять (30) днів після обміну ратифікаційними грамотами.

3. Запити, направлені відповідно до цього Договору, можуть стосуватися також діянь, вчинених до набрання ним чинності.

Стаття 24
Внесення змін та припинення дії Договору

1. Сторони можуть погодитися внести зміни до цього Договору, які набирають чинності у порядку, визначеному у статті 23 цього Договору.

2. Цей Договір залишається чинним на невизначений строк. Однак, будь-яка зі Сторін може його денонсувати у будь-який час. Дія Договору припиняється через шість місяців від дати письмового повідомлення іншій Стороні.

На підтвердження чого ті, що підписалися, належним чином на це уповноважені, підписали цей Договір.

Вчинено у м. Дакар „17” червня 2013 року у двох примірниках, кожний українською та французькою мовами, при цьому обидва тексти є автентичними.

За Україну

Олександр Лавринович,
Міністр юстиції

За Республіку Сенегал

Аміната Туре,
Міністр юстиції